

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főmunkatárs.

SZERKESZTŐSEG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 788.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.
CSAK BÉRMENTÉS LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Vidékre postán v. helyben házhoz hordva:
Egy évre... 40 kor. | Egy negyedévre 10 kor.
Egy fél évre... 20 kor. | Egy hónapra 6 kor. 60 fill.
Külföldre: 3 hónap Németországba 12 korona.
Francia, Olasz, Görög, Török, Görög, Spa-
nyolországokba, Szász, Románia és Szorbiába,
nyugat-szlávokba, Szász, Románia és Szorbiába,
nyugat-szlávokba, melyek a postaszerve-
zéshez tartoznak, negyedévre 15 korona.
Egy szám ára 12 fillér.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 788.
HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEKET FOLYVÁZKARADHIVATAL.
Párizsban főnyomdájuk: John F. Jones
& Co. 21, Rue de Valenciennes.
Londenban főnyomdájuk: Teleki József
11, Bloomsbury Square.
Pragban főnyomdájuk: Nemzetpolitikai kiadó-
vállalatok: J. Neumann, Neudorfstr. 10.
Bécsben főnyomdájuk: J. Neumann, Neudorfstr. 10.
Pozsonyban főnyomdájuk: J. Neumann, Neudorfstr. 10.
Zürichben főnyomdájuk: J. Neumann, Neudorfstr. 10.
és valamennyi hirdetési iroda.

Tisztelettel kérjük vidéki előfizetői-
nket, hogy az illető postahivataloknál
az előfizetés megújítása iránt lehetőleg
gyorsan sziveskedjenek intézkedni,
hogy a lap szétküldése fönnakadást
ne szenvedjen.

Mai számunk főbb közleményei:
Vezércikk: A lényeg. Irta: Pap Zoltán.
A nagy harc előtt.
Tízszáz hazaérkezése.
A négyvennyolc diadala.
A tróféla.
A Hasán rabidőbörtön.
A kormánypart dolgozó.
A politikai ügy.
Ellenségi győzelmek.
Választási mozgalmak.
A H. s. alkalmazása Ausztriában.
A japánok újabb győzelme.
Káprizások.
A Syveton-ügy.
Wallenstein halála. (Bemutató a Nemzeti Szin-
teátrumban.)
A kereskedelmi szerződés.
Tárca: Hallgass meg, Istenünk. Irta: Za-
lár József.
A hamupipőke. Irta: Miklós
János.
Regény: Az ördög. Irta: H. T. V. o. t. e.

A lényeg.

Urambátyám fölülte csodálkozik a
gróf Andrássy Gyula által megkér-
selt békeajánlatok folytán felszínre
került ama hír fölött, hogy az egye-
sült ellenség elismerte a házszaba-
lyok némi módosításának szükségét,
s különösen, hogy elejtette a technikai
obstrukciót. Urambátyám szerint ez
a leszerelés jellegével bír s abban a
véleményben van, hogy ezzel agyon
van csapva az egész mostani nagy
akció, mert a 67-es kormányokkal
szemben, melyek mindig a legelő-
kebb készséget mutatták, kivétel nél-
kül, a legelképzetlenebb szolgálá-
tokat tenni az öszbihalmi eszmé-
nek a nemzet rovására: az agyonbe-
szelés nem elég, a technika is
szükség van, mert különben illuzórius
mindenemű ellenállásnak még csak
a lehetősége is.

Szeretnénk felkiáltani: a lelünköl
beszél kedves Urambátyám! De nézze
ezt a sokaságot a nagy beteg körül:
mind orvos ez, az Alkotmányon ér-
verését számlálják, lélegzetét hall-
gatják.

Hiszen nem is ezen járt most a
mi eszünk, mikor a hatalom elrejtett
törét borból közé szúrta a mi beteg-
günknek. Sokkal többet akartunk mi:
megkeresni a tejjel-mézszel folyó
Kánaán eltorlaszolt forrását. Nem el-
állani volt a mi célunk, de előre-
haladni!

Kérded ki őket is...
Hallgass meg, Istenünk!

Romlott nemzet vagyunk...
Hiszen megrontatánk;
Elkoresult nemzedék...
Hisz fertő omla ránk;
Mocsárszél ödökölt,
Erőnk fogy, elveszünk,
Nincs nép új elhagyott...
Hallgass meg, Istenünk!

Pedig lelünk arany-
Bányája még egész,
Csak hogy elrejtve van
Mélyén a drága érez,
Mit gondolt tett oda,
De ki nem fejtethetünk,
Nyílását betömik...
Hallgass meg, Istenünk!

S még így is mennyi fényt
Lát tőlünk a világ!
Petőfi és Arany
Egész világesodák;
Világnagy hivatást
Jelölél ki nekünk,
Most is rezg csillaga...
Hallgass meg, Istenünk!

Világod szellemén
Egy nagy összhang uralg...
Nem teljes az, ha ott
Nem hallod a magyart;
Dicsőiségre lesz
Ha ott ünnepelek...
Törd össze rabigánk,
Hallgass meg, Istenünk!

Rákóczi és Kossuth,
E két nagy szent atak,
Ettől trónod körül
S buzgó imádnak;
Ezek a tanunk,
Hogy mennyit szenvedünk,

Kérded ki őket is...
Hallgass meg, Istenünk!

Romlott nemzet vagyunk...
Hiszen megrontatánk;
Elkoresult nemzedék...
Hisz fertő omla ránk;
Mocsárszél ödökölt,
Erőnk fogy, elveszünk,
Nincs nép új elhagyott...
Hallgass meg, Istenünk!

Pedig lelünk arany-
Bányája még egész,
Csak hogy elrejtve van
Mélyén a drága érez,
Mit gondolt tett oda,
De ki nem fejtethetünk,
Nyílását betömik...
Hallgass meg, Istenünk!

S még így is mennyi fényt
Lát tőlünk a világ!
Petőfi és Arany
Egész világesodák;
Világnagy hivatást
Jelölél ki nekünk,
Most is rezg csillaga...
Hallgass meg, Istenünk!

Világod szellemén
Egy nagy összhang uralg...
Nem teljes az, ha ott
Nem hallod a magyart;
Dicsőiségre lesz
Ha ott ünnepelek...
Törd össze rabigánk,
Hallgass meg, Istenünk!

A világ összes népeinél, de min-
den csoportosulásánál az emberek-
nek úgy tudjuk, hogy az előhaladás-
ban mindig a vezér jár elől. Még a
birkák természetrajzában is azt ta-
pasztaljuk, hogy a vezér-ürü soha
sem fordul vissza vezető utjában a
nyáj közé, de megy előre, amerre ut-
ját kijelölte a pástor rezsesfeji botja.
Csak a magyar nemzet az egyetlen
csoportja a világ teremtésének, amely-
nek vezére, ha nem fejlesztve baktak
a csoport az országban, de ki
akar egyenesedni, visszafordul és
korbácsütésekkel kényszeríti, hogy
térjen vissza az elhagyott dűlök
rögje közé, hogy napestig ne nyiljek
alkalma kiérni a tisztásra, mert ha
jól találja magát egyszer érezni, ar-
czátlan lesz.

Ha ez a nemzet az önértelnek tel-
jével bírt volna, csak ebben a nem-
zedékben is, amely most csinálja a
magas politikát; ha nem az az ar-
czátlan érdek vezérelte a társadalom
rétegeit, hogy a közügynek nincs joga
ahhoz, hogy megkövetelje tőlem az
önzetlenséget akkor, mikor kenyértől
üres az asztal; akkor nem kellene
rettegnünk a történelem ama korszak-
ának visszatérteitől most, melyekben
Rákóczi és Kossuth Lajos vérezttek
el egy és ugyanazonos küzdelemben.
Ott állhatnánk, hogy minden asz-
tra jutna már kenyér, míg így egye-
sek híznak a sokak rovására.

Nyugodjanak meg egyelőre abban
a kényszerítésben, hogy ezt a har-
cot előbb vagy utóbb alku utján
kell befejezni békekötéssel, mert a
hatalomnak be kell látnia rövidesen,
hogy nem vagyunk ellátva annyi ut-
ravalóval, hogy bizonytalan renge-
tebe kergettesük magunkat. Ha
mégis belekergetnek: ebből ura faksz!
Mondták már ezt máskor is, azért
él magyar, ál Buda még.

Ne ütközzünk meg tehát ama his-
reszteleken, hogy az egyesült ell-
enség bármiféle kis hadállást is
feladott volna, vagy feladta az Al-
kotmány védelmében megkezdett har-
czában.

Tudott dolog, hogy a legellenté-
sebb pártfolyamatok egyesültek egy
közös eszmében és czélban, mely
mindenek fölött szent és sérthetetlen.
Aki ezt az egyesülést lepecsékolja,
az vagy a legnagyobb foku türel-
metlenségről ad tanbizonyítást, te-

hát nem érdemli meg a honfi nevel-
t, vagy megfizetett cseléd.
Tűz van, Urambátyám! Ebben a
perczben ne keresgéljünk a ládáiában
a 48-as passzus után: mentünk meg
az asszonyt és a gyerekeket! Ha rá-
érünk, beszélhetünk a diploma-
ta után is.

Tudott dolog, hogy Apponyi Albert
mindig az obstrukció ellen foglalt
állást. Andrássy Gyula, amely öszintén
lépelt most közbe a béke megterem-
tésének érdekében, épp oly foku ve-
hemenciával szállott sikra Széll
és Héderváry idejében az obstruk-
ció ellen. Az ő tulinom izlésükkel
nem tartják összeegyeztethetőnek a
technikát, mint ahogy államférfiai
nagy kvalitásuk nem engedték meg
nekik, hogy december 13-án a
darabokkal verekedjenek. Amiből
azonban nem az következik, hogy a
darabokat meg kellett volna tör-
nünk a képviselőház tanácskozási
termében; hanem ellenkezőleg: ha
azok ott grizhettek volna az elnöki
testeket, már készen lett volna ré-
gen az ördög cbedje.

Ez csak olyan kontroverz kérdés,
mint I. Ferenc Józsefnek házfeloz-
latási joga törvényen kívüli állapot-
ban. Gróf Andrássy Gyula, amidőn
megállapítja a kontroverziát: az ellen-
kező álláspontra helyezkedik; míg
Károlyi Károly, a budapesti egyetem
tudós professzora jogi érvekkel tá-
mogatja azt a határozott állásfoglalást,
hogy törvényen kívüli állapotban
I. Ferenc Józsefnek a Házat feloz-
latnia nem áll jogában, mert törvény-
tőlják. És, lássa Urambátyám, mégis
felozlatja. Heszatalan minden érvelés,
törvény és jog.

Ime az obstrukciót oly vehemen-
csizáti a felső Andrássy Gyula sen-
adta meg Tiszának az indennit;
tehát ott vagyunk, hogy Andrássy is
obstruált.

Ki mondta volna még az öszön,
hogy Apponyi elhagyja a 67-es alapot
és a 48-as lobogó alá fog állani?
Tempora mores mutantur! Ki
mondhatja meg ma azt, mily nagy
árat fogják szabni a technikai obstruk-
ció feloldozásának? Hiszen a jele
már is megvan annak, hogy tudják
az okosok, mit csinálnak, mikor az
áldozatnak oly foku ellenértékét kö-
vetelik a választói reformban, hogy
az áldozat ne menjen áldozatszám-
bá.

Ha őszinte a hatalom és a techni-
kai obstrukció feloldozását azért kö-
veteli, hogy 10—15 főből álló csoport
ne akadályozhassa meg az ál-
lam-élet működését; ha előrelátó az
ellenzék s egykönnyen nem mond le
az ellenállásról, melyre bizony még
nagy szükségünk lehet, uti figura
docti: akkor a jelenlegi házszabályok
érvényben tartása mellett is lehet se-
gíteni a dolgon: mondassék ki, hogy
zárt ülést, névszerinti szavazásokat
stb. csak 30 jelenlevő képviselő által
aláírt íven lehet kérni. Ez nem 10—
15 fő. Ha pedig 30 képviselő látja
szükségét az obstrukciónak: ott már ha-
közök vannak. Bajokat pedig orvosolni kell.

Most azonban vagy késő vagy ko-
tati ezekről beszélni. Egyelőre szólni
hát hozzá a kérdéshez a 19 mil-
iónyi lakossal bíró nemzetnek nem
egészen 19-ed része (a nemzet zöme
ugyis jogfosztott), adjon alkalmat arra,
hogy a küzdelemnek eme része is
elhúzózkodhat legyen.

Bizik-e abban, Urambátyám, hogy
a nemzet belát-e a játékosok kár-
tyáiba? Ez itt a kérdés!

Pap Zoltán.

Budapest, december 30.

A közbeszólás. Társaságban illetlenség-
számba megy, ha a beszélőt felbeszálják.
De ha felbeszálják azért, hogy a mondan-
ivalóját helyes mederbe tereljék, vagy hogy
egy tévedését helyreigazítsák: ezt rossz né-
ven venni nem lehet. Még kevésbé ítéhető
el az a képviselőházban, a hol az igazi
életnek kell megszénnie. Ugyan, milyen lenne
az a tanácskozás, a hol a szónokot néma-
ság fogja körül s mindaddig siri esend
honolna a teremben, a míg beszéde végére
nem ért, hogy azután helyet adjon az utána
következőnek! Nem a gépiesség vagy a
hábszínházi szerűség benyomását tenné az
emberre? ... Kár tehát azokat a közbe-
szólásokat vagy leszólást; elevenséget, igaz-
ságot, valóságot, szótval a sebesen ke-
pingő vért ök adják a tanácskozásnak.
Igaz, hogy némelykor paritnyakoként vágó-
dnak neki egy ezírtan megkonstruált kör-
mondatoknak, de ki tudja, vajon nem-e éppen
a szónok érdeke volt, hogy összetörjön az
a hosszú frázis! ... Még azt is merjük
állítani, hogy a világ nem fog összedölni,
ha a trónbeszéd szarai közé is befürdöl
egy-egy közbeszólás. S nem esodálkoznék
senki, mert hiszen az ellenzéknek csak akkor
lesz módjában szemlélő-szembe állani koro-

lombján átszűrődő holdszög nagy dártdót
fog meg itt találni. De mit keressek én itt?
Jólan. Ezt bizony annyi év után már én
sem tudom. És az a másik ruha?

Dezső. Nekem minden fa olyan kedves
ismerősöm volt abban a kertben, minden
elkanyargó ösvény, bokrok közé betölt pad,
virággyaz az én meghitt jóbáratom...
Meste ők is idegnek lesznek, fenyben ra-
gogni fognak — az az aranyos, édes esend,
halkóznapi sötétség, pihenő némaság, mely
mindig annyira megfogta a lelkemet, mert
megfogta, a mi ezt teszi: a szomorúságo-
mat — ma este az első, kilobbanó lam-
pionfényvel elszáll... mit keressek én
itt?

Jólan. (Már egészen komolyan) És ezt mos-
tan tölem kérdezted?

Dezső. Gondoltam, a mamának a virágo-
mat és visszamegyek a városba, a porba,
füstbe... tehát becsengettem. A régi Johann
nyitotta a kaput.

Jólan. Az Isten nyugosztalja, derék em-
ber volt.

Dezső. (Zavartalanul) Vadonatuj kabát volt
rajta, olyan fényesre szubizkolt gombokkal,
mint maga a nap! Milyen szomorú volt ez
a szegény vigyorgó Jólan is abban az új
paradéban, peckes magatartásával, fehér
keztüjével. Épp akkor siettel emlébe — te,
Vig, kisleányos jókedvet volt, mint mikor
még a zarándat re rendeztet magatok között
az első francia négyest és minden nagyon
„jól ment”. Azonnal megakadt a szemem a
ruhában. Egyszeri, leányos kék ruha. Alig
egy kevés fehér csipkével, bolondos, kaczer
szalaggal. A hajad is kisleányosan fonva, a
járásod is egészen más, mint egyébkor,
éppen ilyen kis kék ruha volt, mint ez itt.

Jólan. Megvallottam már, hogy az Irén
ruhája volt! Hirtelen csak úgy magamra
kaptam.

Dezső. De én ebben a ruhában — sze-
rettem beléd! Kértelek is, hogy az egész
este maradj ebben a ruhában! Persze,
hallani sem akartál róla!

Jólan. Ugyan; még most sem szabad a

jókedvet elrontanod. Csak tudat volna,
milyen más ruhát készítettem arra az este-
tére! — Hat ebben a második skatulyában
mi van?

Dezső. Azután — igen, tehát azután apró
kerti letrával tartunk faló-falig, azután —
lelünk két létra felső fokára megpihenni.
Nem tudtam eleget nézni azt a ruhát!
Mintha minden barátságot, ismeretséget,
annyi kedves órat, mely engem elhez a
kerthez oly erősen lénczolt, már régen szét-
tétült volna és most újra — talán nagyon
sok év után — egy teljesen új remények-
kel telt élet elején: csak mi ketten talál-
koztunk volna először! Hiszen az imént
volt szerencsém említeni, hogy én tulajdon-
képpen Irénbe voltam szerelmes. Mi ketten
ott a magas létrák legfetelején: talán akkor
találkoztunk először, még ha régebb idő óta
is ismertük egymást!

Jólan. Épp olyan bolond vagy most is,
mint akkor voltál édesem. (Már szinte erva)
Végre is akarom tudni, hogy mi van abban
a másik skatulyában?

Dezső. (Megfogja a kezét és a szemébe néz.)
Valami a szivembe nyíltak akkor, hogy nem
vesztet ki belőlünk semmi, legyen az kép-
rázat, diadal, mámor, vagy lemondás, taga-
das és szomorúság, — hogy megvannak
összes almánk és almodni is tudunk. Hogy
talán egymásért, talán önmagunkért még
beledobhatjuk a lelkünket, a szivünket a
viharba! a küzdelembe! (Szava.) Még nem
szürke körülöttünk minden, még nem tük-
köt szét kegyetlen kézzel az almáinkat, hogy
aztán hiába sirtünk vissza összetört játékaink
után! Még játszanak tudnak és még fülünk-
höz tartjuk a bugó csigát, rajjon mi bughát
benne? ... És ez most van így — t. i.
ott a létrák tetéjén volt így — mert ez így
van, — volt, — lesz, — de estére? Estére
már lekerül a kis kék ruha és nem hiszünk
saját magunkban sem, sem a kék ruhában,
sem az érzéseinkben, hiszen csak az inten-
zív igaz érzelmenek volt mindig létjogo-
sultsága! (Csendes megállással.) De mért nem
mondad el ezt nekem így — akkor.

szépirodalmi főmunkatárs.

Pap Zoltán.

Budapest, december 30.

A közbeszólás. Társaságban illetlenség-
számba megy, ha a beszélőt felbeszálják.
De ha felbeszálják azért, hogy a mondan-
ivalóját helyes mederbe tereljék, vagy hogy
egy tévedését helyreigazítsák: ezt rossz né-
ven venni nem lehet. Még kevésbé ítéhető
el az a képviselőházban, a hol az igazi
életnek kell megszénnie. Ugyan, milyen lenne
az a tanácskozás, a hol a szónokot néma-
ság fogja körül s mindaddig siri esend
honolna a teremben, a míg beszéde végére
nem ért, hogy azután helyet adjon az utána
következőnek! Nem a gépiesség vagy a
hábszínházi szerűség benyomását tenné az
emberre? ... Kár tehát azokat a közbe-
szólásokat vagy leszólást; elevenséget, igaz-
ságot, valóságot, szótval a sebesen ke-
pingő vért ök adják a tanácskozásnak.
Igaz, hogy némelykor paritnyakoként vágó-
dnak neki egy ezírtan megkonstruált kör-
mondatoknak, de ki tudja, vajon nem-e éppen
a szónok érdeke volt, hogy összetörjön az
a hosszú frázis! ... Még azt is merjük
állítani, hogy a világ nem fog összedölni,
ha a trónbeszéd szarai közé is befürdöl
egy-egy közbeszólás. S nem esodálkoznék
senki, mert hiszen az ellenzéknek csak akkor
lesz módjában szemlélő-szembe állani koro-

lombján átszűrődő holdszög nagy dártdót
fog meg itt találni. De mit keressek én itt?
Jólan. Ezt bizony annyi év után már én
sem tudom. És az a másik ruha?

Dezső. Nekem minden fa olyan kedves
ismerősöm volt abban a kertben, minden
elkanyargó ösvény, bokrok közé betölt pad,
virággyaz az én meghitt jóbáratom...
Meste ők is idegnek lesznek, fenyben ra-
gogni fognak — az az aranyos, édes esend,
halkóznapi sötétség, pihenő némaság, mely
mindig annyira megfogta a lelkemet, mert
megfogta, a mi ezt teszi: a szomorúságo-
mat — ma este az első, kilobbanó lam-
pionfényvel elszáll... mit keressek én
itt?

Jólan. (Már egészen komolyan) És ezt mos-
tan tölem kérdezted?

Dezső. Gondoltam, a mamának a virágo-
mat és visszamegyek a városba, a porba,
füstbe... tehát becsengettem. A régi Johann
nyitotta a kaput.

Jólan. Az Isten nyugosztalja, derék em-
ber volt.

Dezső. (Zavartalanul) Vadonatuj kabát volt
rajta, olyan fényesre szubizkolt gombokkal,
mint maga a nap! Milyen szomorú volt ez
a szegény vigyorgó Jólan is abban az új
paradéban, peckes magatartásával, fehér
keztüjével. Épp akkor siettel emlébe — te,
Vig, kisleányos jókedvet volt, mint mikor
még a zarándat re rendeztet magatok között
az első francia négyest és minden nagyon
„jól ment”. Azonnal megakadt a szemem a
ruhában. Egyszeri, leányos kék ruha. Alig
egy kevés fehér csipkével, bolondos, kaczer
szalaggal. A hajad is kisleányosan fonva, a
járásod is egészen más, mint egyébkor,
éppen ilyen kis kék ruha volt, mint ez itt.

Jólan. Megvallottam már, hogy az Irén
ruhája volt! Hirtelen csak úgy magamra
kaptam.

Dezső. De én ebben a ruhában — sze-
rettem beléd! Kértelek is, hogy az egész
este maradj ebben a ruhában! Persze,
hallani sem akartál róla!

Jólan. Ugyan; még most sem szabad a

jókedvet elrontanod. Csak tudat volna,
milyen más ruhát készítettem arra az este-
tére! — Hat ebben a második skatulyában
mi van?

Dezső. Azután — igen, tehát azután apró
kerti letrával tartunk faló-falig, azután —
lelünk két létra felső fokára megpihenni.
Nem tudtam eleget nézni azt a ruhát!
Mintha minden barátságot, ismeretséget,
annyi kedves órat, mely engem elhez a
kerthez oly erősen lénczolt, már régen szét-
tétült volna és most újra — talán nagyon
sok év után — egy teljesen új remények-
kel telt élet elején: csak mi ketten talál-
koztunk volna először! Hiszen az imént
volt szerencsém említeni, hogy én tulajdon-
képpen Irénbe voltam szerelmes. Mi ketten
ott a magas létrák legfetelején: talán akkor
találkoztunk először, még ha régebb idő óta
is ismertük egymást!

Jólan. Épp olyan bolond vagy most is,
mint akkor voltál édesem. (Már szinte erva)
Végre is akarom tudni, hogy mi van abban
a másik skatulyában?

Dezső. (Megfogja a kezét és a szemébe néz.)
Valami a szivembe nyíltak akkor, hogy nem
vesztet ki belőlünk semmi, legyen az kép-
rázat, diadal, mámor, vagy lemondás, taga-
das és szomorúság, — hogy megvannak
összes almánk és almodni is tudunk. Hogy
talán egymásért, talán önmagunkért még
beledobhatjuk a lelkünket, a szivünket a
viharba! a küzdelembe! (Szava.) Még nem
szürke körülöttünk minden, még nem tük-
köt szét kegyetlen kézzel az almáinkat, hogy
aztán hiába sirtünk vissza összetört játékaink
után! Még játszanak tudnak és még fülünk-
höz tartjuk a bugó csigát, rajjon mi bughát
benne? ... És ez most van így — t. i.
ott a létrák tetéjén volt így — mert ez így
van, — volt, — lesz, — de estére? Estére
már lekerül a kis kék ruha és nem hiszünk
saját magunkban sem, sem a kék ruhában,
sem az érzéseinkben, hiszen csak az inten-
zív igaz érzelmenek volt mindig létjogo-
sultsága! (Csendes megállással.) De mért nem
mondad el ezt nekem így — akkor.

Jólan. Ugyan; még most sem szabad a

Időjárás.

A meteorológiai központi intézet távirati jelentése 1904. dec. 30-án reggel 7 órakor

Hazánkban a hőmérséklet nyugat felől dének szelők kíséretében jelentősen emelkedett. Legmagasabb volt a hőmérséklet Püspökladányban (3 C) és legalsóbb volt a hőmérséklet Pápa mellett (0 C). Csapadék számos helyen, de jobbra kis mennyiségben esett. A maximum Spanyolország felől került és az északi felől mély depresszióknak nyulva egészen délnyugati Oroszországig terjedhetett Közép-Európában jelentősen nyomást állított le.

Prognózis a következő 24 órára: Lényegesen hőváltozással változó, szélcsengetés várható, főleg az északi felől szélcsengetéssel.

Table with columns for location, temperature, wind direction, and precipitation. Includes locations like Akna-Szalina, Selmec, Győr, etc.

Table titled 'Vikarálás, 1904. december 30.' showing church services and times for various parishes.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK.

Szombat, december 31.

M. KIR. OPERAHÁZ. 2. NEMZETI SZÍNHÁZ.

Jancsi és Juliska. Karácsonyi álom.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Huszárver. Nagy operát előjuttatnak...

NÉPSZÍNHÁZ.

Aratókasszony. Fénykísasszony.

VIGSZÍNHÁZ.

Színészek. Jelennek a színházban...

URANIA.

A párisi asszony.

Fővárosi Orfeum. Ma szombaton India Európában előadja a Francesco Novello társulat. Bartók Lili, Kaiser György.

ORSZÁGOS MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT. Téli kiállítás a városi galériákban. 1904. nov. 15-től 1905. január 15-ig.

Konkolyozók (trieurók) minden gabonában osztályozására. Graepel-Hinge géptársaság.

Baneth Géza pezsgőgyár Kőbánya. Vörös kristály. Vért és erőt ad.

Attia kávéház. Városi kávéház. Kíváló ízű kávék.

Bendel Gusztáv. Budapest, V. Váci-körút 80. Szab. Fairbanks-féle gőzszelvények és vascsapok.

Vörsgyógyász. TOKAJI CHINA VASBOR. 1861-es tokaji borral készült, tehát nem tevénytől...

Miniszterelnök: pénteken délután 4-5. Belügyminiszter: csütörtök délután 4-5. Honvédelmi miniszter: csütörtök délután 4-5.

Table titled 'Színházak műsora.' showing theater programs for various venues like Magyar Színház, Nemzeti Színház, etc.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései.

1904. december 30.

A) Arutőzsde.

I. Gabonaművek. - Árak készpénzben 50 kilogrammonként.

a) Készáru.

Table with columns for grain types (Buzza, ARPA, KOLES, ZAB, TENGERL., HEPCE) and their prices per 50kg.

II. Különböző termények (készáru).

Table with columns for various products (Ingyen fordó, SZALONNA, SZILVA, SZILVAVIZ, HEREMAG) and their prices.

B) Értéktőzsde.

1904. december 30.

I. Államadósság.

a) MAGYAR ÁLLAMADÓSSÁG.

Aranyár, 1000 aranyfrank...

II. Más közhitelek.

Magyar Államkassza, Magyar Államkassza, Magyar Államkassza...

III. Zloglevélek közlekedés-kötv.

Budapesti Államkassza, Magyar Államkassza...

ÉRTÉKPAPIROK.

1904. december 30.

Table with columns for various securities (Magyar Államkassza, Magyar Államkassza, Magyar Államkassza) and their prices.

VI. Takarékpénztárak részvényei.

Budapesti Takarékpénztár, Magyar Államkassza...

VII. Biztosító társaságok részvényei.

Bécsi Biztosító Társaság, Magyar Államkassza...

VIII. Gőzmalomok részvényei.

Budapesti Gőzmalom, Magyar Államkassza...

IX. Bányák és tóglagyárak részvényei.

Budapesti Bányák, Magyar Államkassza...

X. Vasútványok és gépgyárak részvényei.

Budapesti Vasútványok, Magyar Államkassza...

XI. Könyvtárak részvényei.

Budapesti Könyvtár, Magyar Államkassza...

XII. Különböző vállalatok részvényei.

Budapesti Vállalatok, Magyar Államkassza...

XIII. Közvetlen vállalatok.

Budapesti Vállalatok, Magyar Államkassza...

XIV. Sorsjegyek.

Budapesti Sorsjegyek, Magyar Államkassza...

XV. Pénzjegyek.

Budapesti Pénzjegyek, Magyar Államkassza...

XVI. Váltak árfolyama (Átra).

Budapesti Váltak, Magyar Államkassza...

KIS HIRDETESEK

TELEFON 706.

TELEFON 706.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldetik és a hirdetés alatt álló szám közölték

penz-sekelynyek
Hirdetési rovatban minden szöveg...

Borok
Kölesbörök, szőlőbörök, szőlőbörök...

Mindentudó iroda
Budapest, József körút 62. sz. A. Az iroda a főváros legelőkeltebb...

Ösemegye
szülő visonai szülő telephely...

A. Háztartás
A magyar gazdaságunk egyelőre...

Zálogrudákat
Régi arany, ezüst, érmék és régiség...

Drága
Gyönyörű, nagy, színes, csodálatos...

Pénzközlés
Leggyorsabb szöveg leírás...

Előkelő
Az új, modern, színes, csodálatos...

Házvezetőnök
ajánlok intelligens, közép-korú...

Nevelőnőket
német, angol és franciáztanó...

Méz!!
Az ország legnagyobb mézgyártó...

Bor
zamatos új fehér negyven, 6-8...

Szepeességi
Képzelt tanácsadó, tanácsadó...

Önök övni kell a feleségét!
Minden család részére legfontosabb...

Női kelengye.
Új, szép, csodálatos, csodálatos...

Külön
bejárni szokás butorokra...

buferokat.
Képzelt tanácsadó, tanácsadó...

Pénz
minden rangú személyek...

Ajtók, ablakok,
Wiener A. utódánál

Wiener A. utódánál
Epest, Üllői-út 13.

A Munka
a legelőkeltebb és legjobban...

Munka
Egyes szám 12 fill.

Körmű
Körmű, körmű, körmű...

Tiszta felvágatlan
makulaturapapiros

olcsón eladó
a kiadóhivatalban

Körmű
Körmű, körmű, körmű...

Pályázat. A Beregszászi Kereskedelmi és Iparbank r. t. igazgatósága könyvelő gyakornoki állásra pályázatot hirdet.

Világírás a kecskeméti kajszinbarack és az abból főzött valódi üdítő gyümölcs-pálinka

A Vállalkozók Lapja és annak német kiadása a Der Bauunternehmer und Lieferant

KOVÁCS J. 24 óra alatt 2 írtól feljebb fogak

POLGÁR SÁNDOR. A Magyar kir. gyógyszerárban

Takarmány-fülesztők Szücs Zsigmond BUDAPEST, VI., Nagymező-utca 68. szám.

Szabadalmak Weisz Sándor. 1905 * 1905 Most jelent meg!

Férfi gyengesség Dr. Wruff, 'Peruín Porá'

Aranyérbántalmaknál legjobbak az Nodulin kupok

Stausweiser János ÓRAK, EKSZEREK 10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL RÉSZLETFIZETÉSRE

SCHÖNWALD IMRE magyar órásmester és órásgyártó PÉCSÉTT, 25.

Tűszer A Fiai. Legelőkeltebb...

LEGJOBB A dr. Forti-re SEBTAPASZ. Forti László gyártmánya.

Pompás újévi ajándék! Petőfi-Album pompás díszkötésben, kiadja a Petőfi-Társaság.

Újévre! Ingyen térd! Ingyen csomagolás!

Helyeny vagy idült bujakór-bántalmak